Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sapientes; He forte ñ sufficiat nobis. Unusquisq; enim
ipse ra
tionē reddit. nec alieno testimonio adiuuatur apud di-
cui secreta cordis apparent. & uox sibi quisq; sufficit. ut
ei testimonium p̄hibeat conscientia sua. Quis enim gloria
bit mundū se habere cor; Inde ē qd ap̄lus dicit. Mihi
minimū ē ut a uobis iudicer. aut ab humano die; si; neq; me ipsū
iudico. Qua ppt̄ cū de se quisq; aut ñ omnino aut uix possit
uera p ferre sententiā quom̄ potest de alio iudicare. cū sciat ne
mo qd agatur in homine. n̄ spis̄ hominis. Ite magis aduenden
tes & emite uobis. Non consilium putande sunt dedisse si; erim
carū exoblio quo commemorasse. Vendunt enim oleum adolatores. qui
siue falsa siue ignorata laudando merores animas mutuant
& eis uana gaudia tāquā fructus conciliando. aliquā mercedē
de bis mercedē. siue cibo. siue pecunie. siue honoris. siue alieni
cōmodi temporalis accipiunt. ñ intellegentis. qd dictū est. Qui
uos felices dicunt. in errore uos mittunt. Melius ē aut obiur
gari a iusto. quā a peccatore laudari. Emendauit me iust̄
in misericordia inquit. & arguit me. Oleum aut peccatoris non
impinguet capit meum. Ite ḡ aduendentes & emite uobis
magis idē uideamus. nunc quid uos adiuuam. qui uobis lau
des uendere consuet̄ & uos in errore inducere. ut ñ coram do
si; abhominib̄ glam̄ quereretis. Fumibus aut illis emere ue
nit sponsus. idē inclinantib̄ se illis. uia que foris sunt.
& solutis gaudere querentib̄. quia gaudia intima. ñ noueran
uenit ille qui iudicat. & que parate erant. idē quib̄ bonū
coram do testimonium. conscientia sua p̄hibebat. intrauerunt
cū eo ad nuptias. idē ubi munda anima sempiterno dei
uerbo fecunda copulatur. Clausa ē iamia. idē receptis
illis qui sunt in angelica uita in mutandi. Omis enim resur